

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XII.
November
2009

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 11

November a náš pohľad do večnosti

Drahí farníci, milí priatelia! Prvého novembra slávime sviatok našej plnej liturgickej jesene. To je sviatok Všetkých svätých a sviatok našich verných zosnulých - Dušičky. Pozerajme sa na našich svätých s úctou, lebo pohľady na svätých sú pohľady do večnosti. Pohľad na našich svätých je najkrajší pohľad našej viery, našej nádeje i našej lásky. Pohľad na našich svätých rozširuje našu vieru, lebo naši svätí už žijú v Bohu. Rozširuje našu nádej, lebo ako naši svätí, aj my sa môžeme tešiť na radostnú večnosť. A pohľad na našich svätých rozširuje našu lásku, lebo cesta do večnosti je cestou čistej lásky. Pri pohľade do večnosti na našich svätých, ktoréhokolvek by sme videli, na každom spoznáme slabosť, v slabosti hrdinstvo a v hrdinstve milosť. V podvečer tohto sviatku a na druhý deň v spomienke na duše zosnulých

modlime sa vrúcne, aby tí, ktorí túžia po spoločenstve svätých, dosiahli splnenie svojich túžob a stali sa tak účastnými večného videnia Boha.

Naša viera nás učí, že šťastný je ten, kto dáva, a nie ten kto berie. Láska sa vyznačuje tým, že je bohatšou a hodnotnejšou vtedy, keď sa rozdáva. Po púti životom zostane nám iba to, čo sme v svojich dobrých skutkoch, slovách, postojoch a vyznaniach vykonali. Zavrie sa za nami naša kniha života a možno bude rozdiel medzi nami iba v tom, že budeme mať honosnejší náhrobok, pomník ako druhý... A potom to, čomu si dôveroval, či bude...? Preto nech na tejto zemi vždy zvíťazí láska medzi nami! Sviatok Všetkých svätých nás stimuluje k tomu, aby sme s opätovne oživovaným obdivom prejavovali svoju úctu tým bratom a sestram vo viere, ktorí už šťastne spočinuli vo svojom konečnom ciele a prijali ako odmenu za svoje víťazstvo veniec večnej slávy.

Vzápätí deň Dušičiek – 2. november vedie naše kroky a aj spomienky na cintorín, k hrobom. V nich očakávajú deň svojho vzkriesenia telesné ostatky ľudí, ktorí umreli, ale na ktorých my –

kresťania nezabúdame. Prečo? Poznali sme ich. Pokrvné alebo priateľské zväzky nás spájali s nimi. Mali sme k nim voľakedy vzťah osobnej náklonnosti, priateľstva alebo aj lásky. A najmä preto, lebo sme týchto ľudí vrúcne milovali! Dávame do poriadku ich hroby a neraz si v duchu spriťomňujeme roky, ktoré sme s nimi prežili. Našou účasťou a prítomnosťou na cintoríne viditeľným spôsobom naplníme sľub, ktorí sme dali svojim verným zosnulým a nechali ho zlatým písmom vryť do chladného kameňa v jedinom slove „Spomíname“...

Áno, v tichu a bez zbytočných slov spomíname na spoločne prežité roky, vzájomnú pomoc, úsmev, lásku. Nad chladným hrobom spomína manžel, manželka, otec, matka, brat, sestra, sirota, priateľ či známy...

Zapáliť na hrobe sviecu, položiť veniec či kyticu kvetov je prejavom našej lásky k zosnulým, ale aj prejavom našej viery i nádeje na stretnutie s nimi vo večnosti. Zažatá svieca je symbolom večného Svetla - Krista, veniec - kruh je symbolom

nekonečna, večnosti a kvety sú symbolom života, ktorí chceme dosiahnuť vo večnosti a v spoločenstve s Kristom.

Na bránach niektorých cintorínov je nápis: „My vstaneme zmŕtvych.“ Obsahuje v sebe vyjadrenie už istoty tých, ktorých telá sú pochované, a viery a nádeje tých, ktorí budú musieť najprv umrieť, aby potom mohli prejsť do večného života. Veriaci kresťan i na miestach posledného odpočinku, nad hrobmi rozjíma o Živote a aj sám odchádza s nádejou na stretnutie so svojim Stvoriteľom a Vykupiteľom, ale i so svojimi zosnulými po dobre, statočne a svedomito vykonanej práci i prežitom živote. Spomína v kresťanskej viere, nádejí a najmä láske. Pretože láska k Bohu, živým i k našim drahým verným zosnulým je stále živá.

„Je spomienkou na lásku, ktorá nikdy neumrie a ani nezanikne - je večná“!

V radostnej nádeji na Vzkriesenie a Život v tichých modlitbách spolu s Vami spomína

Váš duchovný Marek Suchý, farár

PAVOL V EFEZE

Falošné obrazy Boha

Jednou z najvzrušujúcejších scén v Skutkoch apoštolov je lúčenie Pavla s priateľmi z Efezu. Je to ako lúčenie s dobrým kaplánom alebo farárom s dynamickou a vďačnou farnosťou. Muži sa nehania prejavíť to, ako veľa pre seba zna-

menajú: „*Všetci sa dali do veľkého plaču, vešali sa Pavlovi okolo krku a bozkávali ho. Najviac ich bolelo jeho slovo, že už neuvidia jeho tvár. A vyprevadili ho na loď.*“ (Sk 20,1-38)

Keď Pavol navštívil **Efez**, mesto bolo centrom kultu bohyně **Artemis** a jej chrám *Artemision*, bol považovaný za jeden zo siedmich divov sveta. Ešte v Pavlovej dobe išlo o veľkolepú a majestátnu pôsobiacu stavbu, ktorú Filón Alexandrijský nadšene opisuje: „*Chrám Artemidy efezskej je jediným príbytkom bohov na zemi. Kto ho raz uvidel, presvedčil sa, že nebo a zem si tu vymenili miesto a že svet nesmrteľných bohov sa tu presťahoval z neba na zem.*“

Príchodom Pavla do Efezu, sa kult bohyně Artemis otriasol, čo sa nemohlo obísť bez konfliktu s vplyvnými vyznávačmi bohyně. Rozruch vyvolali hlavne tí, ktorí vďaka chrámu zastávali výnosné a vplyvné postavenie: „*Muži, vy viete, že z tohto remesla máme zisk. A vidíte i počujete, že tento Pavol nielen v Efeze, ale skoro v celej Ázii presvedčil a odvrátil veľký zástup.*“ (Sk 19,25.26) Čím dali najavo, že im vôbec nešlo o Artemis, dokonca ani o ostatných ľudí, ale im išlo o to, že strácali vplyv: „*A nielen tomu nášmu remeslu hrozí nebezpečenstvo, že upadne, ale ani chrám veľkej bohyně Diany nebudú mať za nič a začne sa rúcať veľeba tej, ktorú si ctí celá Ázia i celý svet.*“ *Keď to počuli, zachvátil ich hnev a kričali: „Veľká je efezská Diana!“* (Sk 19,27-28)

Vidíme, že Efezanom nešlo tak o bohyniu Artemis, ako o to, že je „efezská“. Čiže im išlo o nich, o Efezanov. Niektori im siahol na niečo, čo je ich, a tým sa ich dotkol. Môžeme to preniesť aj na našu osobnú súčasnosť: „*Ak je pravda, že tí, čo bojujú za ľudské práva, často v skutočnosti bojujú za vlastné práva, je rovnakou mierou pravda aj to, že to isté veľmi často robia tiež ľudia bojujúci za práva Božie a Cirkvi, t. j. v skutočnosti bojujú za seba a svoje záujmy.*“ (Raniero Cantalamessa)

Pri **nastavení zrkadla** našim motiváciám si na miesto Efezanov dosadíme seba, čiže nás katolíkov a na miesto bohyně Artemis napríklad tzv. katolicizmus, Cirkve alebo mariánsku úctu, hnutie, ku ktorému sa hlásime, dielo, ktoré konáme údajne pre Boha (alebo iný ideál...).

Ako veľmi sa blížia naše šarvátky situácii v Efeze! Niektorí stále kričia: **Veľká je...** (naša Cirkev, naša pravda, učenie, Panna Mária, naša prax v tom či onom, naše práva), až nakoniec ako v Efeze

každý vykrikoval niečo iné, ..., a mnohí ani nevedeli, prečo sa zišli. (Sk 19,32)

Pri všetkom našom horlení a krikú pre najrôznejšie ideály a nadosobné ciele môžeme ľahko prehliadnuť skutočnosť, že **najhlbšie motívy** nášho konania nemusia byť nesené samotným ideálom, ktorý hlásame, ale **našou prestížou, mocou, slávou...**

Príbeh o pobúrených zlatníkoch ukazuje, že nevedomie hrá v duchovnej a náboženskej oblasti dôležitejšiu úlohu, než si myslíme. Všetci máme určité predstavy a dôvody svojej náboženskej viery a svojho morálneho jednania a neradi si pripúšťame, žeby to s našimi motívmi mohlo byť ináč.

Naše náboženské správanie výrazne deformujú obrazy, ktoré sme vypozerovali zo správania svojich rodičov a ktoré si kladieme do svojich predstáv o Bohu. Na rozdiel od „teologických“ obrazov, ktoré si uvedomujeme a ktoré vedome hlásame, o obrazoch Boha, ktoré vychádzajú z našej detskej skúsenosti, vieme veľmi málo. Tieto obrazy určujú naše náboženské prežívanie a môžu nás priviesť k téme, ktorá je v príbehu o efezských zlatníkoch zakomponovaná – k téme modiel, bohov „urobených ľudskými rukami“. Keď o nich hovoril Pavol, samozrejme, že mal na mysli sochu bohyně Artemis. Ale existencia nami vytvorených obrazov Boha je aj našim problémom!

Fenomén obrazov Boha v našom vnútri opísal nemecký psychológ Karol Frieledorf. Vo svojej knihe *Falošné predstavy o Bohu* hovorí o prieskume asi šesťsto osôb v Katolíckej cirkvi. Zistil, že výpovede o Bohu sú u každého viac menej ovplyvňované jeho osobnou históriou a u 95% skúmaných osôb s negatívnou skúsenosťou s vlastnými rodičmi sa už

v rannom detstve rozvíja nevedomý „démonický“ obraz.

Podobu **falošných obrazov Boha** potom klasifikoval do piatich základných foriem:

1. Najčastejším deformovaným obrazom je obraz trestajúceho **Boha – sudcu**, ktorý ako neúprosný monarcha, nemilosrdne trestá každý poklesok. Nestrpí žiaden odpor, neexistuje pre neho nijaké milosrdenstvo, žiadna chápania добрôta.

Hriešnik musí pykať a byť potrestaný, pokiaľ nie je opäť nastolený poriadok. Tento „sadistický“ Boh – sudca je často aj samotnému človekovi skrytý pod fásadou proklamovanej pozitívnej predstavy a prejavuje sa iba v silných úzkostiach, stálych pocitoch viny a v psychosomatických poruchách často spojených s vierou, že Boh trestá človeka na tej časti, ktorou hrešil.

2. Iným obrazom Boha je **svojvoľný Boh**, ktorý pôsobí silnú úzkosť, lebo rovnako bezdôvodne zatracuje, ako udeľuje milosť. Človek je tejto „modle“ bezmocne vydaný napospas. Rodičia osôb s týmto obrazom Boha boli vo svojich pocitoch rozpoltení a celkom nevyspytateľne, chaoticky a podľa svojej nálady udeľovali pozitívne a negatívne „pohladenie“.

3. Ďalším patologickým obrazom Boha je **démonický Boh smrti**. Táto „modla“ sa vynára v nevedomí človeka v úzkom spojení s rozhodnutím rodičov (zvlášť matky) o nechcenosti daného dieťaťa. Tento smrtonosný démon preberá nepriateľské, hoci väčšinou nevypovedané posolstvá rodičov voči dieťaťu a neustále mu opakuje: „*Bolo by lepšie, keby si bol mŕtvý*“, „*Nemá cenu, aby si žil*“, „*Zomri!*“ atď. V živote dospelého človeka sa tieto rodičovské kliatby opakované ústami Boha smrti prejavujú najmä postojmi, ktoré negujú život – prázdnotou zmyslu, depresiami, neschopnosťou sa presadiť, úvaha-

mi o smrti, prípadne sebevražednými tendenciami.

4. Štvrtý démonický obraz Boha predstavuje **Boh – účtovník**. „Modla“ v tomto obraze predstavuje Boha bez srdca, ktorý automaticky registruje každú chybu a každé previnenie človeka proti zákonu, aby to nakoniec zúčtoval pri poslednom súde. Človekovi s takým obrazom sa kresťanstvo nejaví ako radostná zvesť o prijatí človeka Bohom, ale skôr ako deprimujúce odsúdenie k životu Jozefa K., hrdinu románú Franza Kafku: **ako rozsudok k otročine v neprehľadnom zmätku príkazov a zákazov, ktoré nikdy nemôžu byť splnené, lebo vždy zostávajú nesplatené účty a tie vyvolávajú ďalšie a ďalšie pocity viny, ktoré robia zo života mučenie.**

5. S piatym démonickým obrazom Boha sa stretávame pod maskou **tzv. Boha výkonu**. Ide o „modlu“, ktorá zväzda človeka k nasadeniu, ktoré je samo o sebe dobré, ale v nadmiernej miere môže človeka priviesť k zničeniu a smrti. Za takým výkonnostným myslením stojí často pelagiánska logika trestu a zmierenia. Boh vystupuje ako nositeľ práva, ktorý kvôli sebe samému musí trvať na tom, aby ľudia pre svoju spásu vykonali to, k čomu sú zaviazaní. Ak sa ten výkon neprevedie, potom si ho Boh musí trestom či pod jeho hrozbou vynútiť, pretože ináč by bol porušený jeho spravodlivý poriadok.

Predstava o Bohu sa vytvára v myslí každého človeka, nezávisle na tom, či sa človek považuje za veriaceho či ateistu a či vo svojej predstave Bohu pripisuje alebo upiera reálnu existenciu. Pavlov byt v Efeze nás pobáda zamyslieť sa nad tým, ako veľmi málo vieme o živom Bohu.

Hody

slávnosť pre nás a v nás

Milí priatelia, farníci, občania, ctení hostia v našej obci! V tomto mesiaci – 11. novembra, na sviatok biskupa sv. Martina z Tours, duchovne slávime pamiatku posvätenia nášho chrámu. K tejto slávnosti sa pridružuje i vonkajšia slávnosť - hody. Časom to duchovné pomaly vyprchalo a postupne nás zaujala iba vonkajšia rozpuštilosť - nadmerné jedenie, pitie a tanečné zábavy. Ale človek nie je iba telo, ale tiež nie je iba duch. Človek je jednota tela i ducha, a podľa toho musí vyzeráť celý jeho život. Máme právo a povinnosť zveľaďovať svoje hmotné veci, no v rovnakej miere musíme dbať aj o svoju dušu. Len v tejto súhre a harmónii môže vyrásť dokonalosť človeka. Mnohé naše farnosti – aj my – oslavujeme hody. A tak každý z nás najlepšie vie, ako sme sa na ne pripravovali. Na čo všetko sme pri svojej príprave na hody mysleli a na čo sme úplne zabudli. No nech to už bolo akokoľvek, aspoň v Božom chráme sa zamyslíme nad duchovnou stránkou a hodnotou našich hodov.

Už malé deti vedia, že Martin prichádza na bielom koni. Myslia tým na prvý sneh, ktorý okolo sviatku niekedy napadne. Tento poznatok má koreň v živote sv. Martina, patróna nášho chrámu.

Sv. Martin sa narodil pohanským rodičom, ale už ako chlapec sa začal zaujímať o vieru. Keď mal 15 rokov, stal

sa vojakom. Keď raz cválal na bielom koni, stretol úbohého žobráka - zle odedého, skrehnutého od zimy, ktorý vystieral k nemu ruky a prosil o almužnu. Martin nemal nič, ale vzal meč, uťal polovicu svojho plášt'a a daroval ju chudákovi. To bol v jeho živote rozhodujúci okamih, lebo v najbližšiu noc sa mu vo sne zjavil Ježiš Kristus, odedý do toho darovaného plášt'a. Pod vplyvom tohto sna sa dal pokrstiť a ako 18 ročný sa rozhodol pre vieru a duchovný stav.

Život sv. Martina nám dáva príležitosť zamyslieť sa aj dnes nad kresťanskou čnosťou – našou milosrdnou láskou k blížnemu. Je to činnosť kresťanská, ktorá vyjadruje tú najušľachtilejšiu stránku ľudskej osobnosti. Preto keď človek vidí, ako niekto nezištne pomáha niekomu, kto je odkázaný na našu pomoc, musí byť dojatý. Lež toto všetko môže byť len ľudský súcit, ktorý sa v človeku môže sem-tam prebudiť. Opravdivá kresťanská láska k blížnemu má iné korene. Tie sa nachádzajú v Bohu, v Kristovi. Ona vidí vo všetkých ľuďoch Božie deti, preto je ochotná pomôcť každému, nič zato nečakať. Lebo kresťanovi je každý bratom a sestrou.

Naše hody teda aj nás pozývajú k milosrdnej láske. Oslavujeme nimi svätého Martina, biskupa, ktorý je vzorom milosrdnej lásky k blížnemu.

Neprejedzme a neprepime túto oslavu vo víne a zábave! Obrodíme sa duchom sv. Martina, duchom jeho lásky. Dal by Boh, keby týmto sviatočným dňom prestali vzájomné spory, hádky a nenávisť medzi manželmi, súrodencami, spolupracovníkmi a ľuďmi, ktoré často narušujú naše spolunažívanie. Nech týmto dňom zmizne vzájomné podozrievanie a ubližovanie a nech duch vzájomnej a úprimnej lásky zažiarí v našej farnosti, dedine, v rodinách, medzi ľuďmi.

Raz som sa pýtal istého farníka, kto sa stará o jeho chorú starú matku. „Nik,“ povedal. „Však dostáva dôchodok asi 290 €.“ Pýtal som sa ho ďalej: „Myslíte, že jej skutočne stačí tých 290 € dôchodku na to, aby mohla prežiť šťastnú starobu? Len peniaze, ale bez skutočnej lásky a starostlivosti detí, to nie je život, len živorenie!“ Stará mama dostáva zo zákona dôchodok. Je to správne a spravodlivé. Ale spravodlivosť tu nemôže nahradiť lásku. Zákon sa o starú mamu postaral. Ale ona potrebuje aj omnoho viac. Potrebuje lásku!

Lásku svojich štyroch detí, ktorá je oveľa cennejšia ako neviem - aký dôchodok.

Milí priatelia a drahí farníci! Hody sa čoskoro pominú. Čo nám z nich pre nás a v nás zostane? Mnohokrát viac ako nič. No skutočné hody, to nie sú iba jedlo, pitie, zábava či kolotoče. Viac ako všetko je duševná spokojnosť. A tá bude o toľko väčšia, o koľko viac bude lásky – milosrdnej a úprimnej lásky medzi nami! Ona totiž prinesie radosť tým, čo budú z lásky k iným pomáhať, ale aj tým, čo tú našu lásku na sebe a v sebe pocítia.

Nech duch opravdivej kresťanskej lásky príde na bielom koni sv. Martina do našich srdiec a tiež do srdiec všetkých vašich rodín a ľudí. Ľuďi, s ktorými sa stretnete a budete prežívať nielen slávnostné a sviatočné chvíle hodov, ale aj celého vášho života.

S úprimným želaním – aby v našich srdciach prebývala milosrdná láska na Vás myslí a požehnané prežitie našich spoločných farských hodov vám zo srdca želá

duchovný otec Marek Suchý, farár

Existujeme

Kto nie je na internete, akoby neexistoval. Tieto slová som počul a nielen od mladšej generácie. Po dlhšej príprave už existujeme aj my, alebo inak povedané, máme vlastnú farskú stránku:

www.suchanadparnou.fara.sk

Existencia stránky je jedna vec, jej kvalita zase druhá. Aby aj naša stránka bola kvalitná, potrebujeme vaše postrehy, názory, informácie. Toto je naša stránka, vylepšujeme ju spoločne.

Peter Spusta

Rímskokatolícka cirkev
Farnosť Suchá nad Parnou

Vítajte na stránke farnosti Suchá nad Parnou

[úvod](#)
[história](#)
[oznamy](#)
[aktuality](#)
[archív](#)
[fotoalbum](#)
[postrehy](#)
[odkazy](#)
[kontakt](#)

Farnosť tvorí obec Suchá nad Parnou a fíličky Zvončín a Kotolník.

Created & designed by Spusta © 2008
All rights reserved.

Spomienka na leto

Po letných teplotách sa za jeden týždeň ochladilo o 20 stupňov. Leto je nenávratne preč. Ostali nám už iba spomienky. Jedna z nich je aj spomienka na dychovkársku dovolenku.

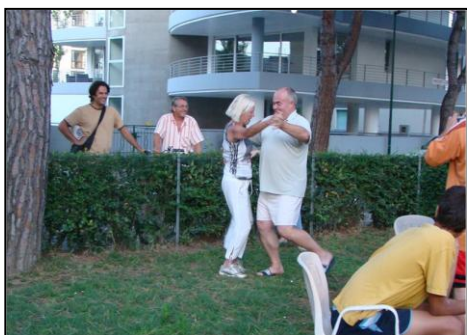
Minulý rok bola dychovka v Taliansku. Na záver článku o nej som sa spýtal: „Kde to bude o rok?“ Čuduj sa svete, tento rok to bolo opäť v Taliansku. Ale bolo tam niekoľko zmien: nešlo nás šesť áut ale deväť, nebolo nás 26 ale 40. Chýbal nám už iba Alibaba. Keď sme 18. júla vyrážali, niektorí mali obavy, či nám Taliani neza-

vedú víza, keď uvidia také „sťahovanie“. Plne naložené autá, kde nechýbali ani hudobné nástroje, vyrazili smerom k Lignano Sabbiadoro. Cesta ubiehala napriek dažďu v Alpách dobre. Všetci sme prišli spolu do cieľa. Po ubytovaní sme už po obede relaxovali v mori. Keďže viacerí to tam už poznali, program sme mali individuálny. Každý si ho robil sám. Cez deň sme sa stretali na piesočnatej pláži, večer v meste na pešej zóne plnej obchodov a rôznych atrakcií, alebo v prístavoch. Každý večer sme objavovali niečo nové. O niečo nové sa postarala aj Suchovanka. V nedeľu hrala pri vilách, kde hudbou a spevom „úderky“ (Katka Martinkovičová, Martina Pluhárová, Alino Pluhár, Zuzka Fridrichová, Janka Taligová) bavila dovolenkárov. Pristavovali sa rôzne národnosti, Slováci samozrejme spievali s nami.

Odmenou boli potlesky z balkónov okolitých vil a pristavujúcich sa okoloidúcich. Nechýbalo ani pochvalné „primisima, bravo“. V utorok sme nástroje rozložili na hlavom námestí, kde sme Slovensko a hlavne obec Suchú nad Parnou reprezen-

tovali dvojhodinovým vystúpením. Takto sme prezentovali časť slovenskej kultúry v zahraničí pred rôznymi národnosťami. Po vystúpení sme dostali ponuku zahrať

ešte raz, vo štvrtok. Museli sme to však odmietnuť, pretože bubeník musel predčasne odcestovať. O tom, že naše vystúpenie malo úspech svedčí aj to, že niektorých z nás spoznávali aj v nasledujúce

dni a oslovovali nás „Slovakiamjuzik“. Týždeň ale rýchlo ubehol a my sme sa museli vrátiť. Cestou späť sme si ešte mohli pozrieť alpskú prírodu. Vracali sme sa nie diaľnicou, ale starou cestou. Plní nových zážitkov a dojmov sme sa všetci vrátili v poriadku. Na druhý deň sme už gratulovali naším Hankám a Aničkám.

Na tohtoročnej dovolenke sme spojili príjemné s užitočným. Oddýchli sme si, utužili kolektív a hlavne ukázali sme, že kdesi v strede Európy je kultúrne Slovensko a v ňom dedinka Suchá nad Parnou.

SMVHT

Deň úcty k starším

Naše babičky a deduškovia, staré mamy a starí otcovia... vedia rozprávať zaujímavé príbehy o tom, ako to bolo, keď oni boli mladí, poznajú veci ktoré my nepoznáme, zažili veci, ktoré sme my nezažili. Zasluhujú si všetku našu úctu, vďačnosť a lásku.

V nedeľu 11.10.2009 sme si aj u nás, v Suchej, pripomenuli deň úcty k starším posedením, na ktoré boli pozvaní naši dôchodcovia.

Dôchodcom sa prihovril pán starosta, a potom ich milým kultúrnym programom potešili deti z materskej školy pásmom básničiek a pesničiek, spolu so svojou pani učiteľkou Lubkou Kristovou. Deti zo Základnej školy v Suchej nad Parnou – druháci a štvrtáci – sa pod vedením Miladky Krajáčovej predstavili spevom a básničkami, hrou na zobcových flautách, divadielkom parodujúcim rozprávku *O medovníkovom domčeku* a tancom.

Deti z Košolnej si pripravili tiež pekné hudobné a slovné pásmo pod vedením manželov Mazúrových.

Neodmysliteľnou súčasťou posedenia bola hudba a spev v podaní manželov Oborilových a Jarka Babiša.

ZF

Spomienka

November je mesiac, kedy si pripomíname pamiatku na všetkých zosnulých. Ôsmy november 2009 je pre členov Suchovského speváckeho zboru pripomienkou prvého výročia úmrtia nášho vzácného človeka – dirigenta a zakladateľa Suchovského speváckeho zboru pána **Zefirína Hečka**. Odišiel po dlhej a ťažkej chorobe vo veku 80 rokov.

Aj keď sa tu, na tejto zemi už s ním nestretieme, nepocítíme teplý stisk jeho ruky, navždy zostane pre nás „naším Zefkom“, navždy si budeme pamätať jeho úsmev a kopu maličkostí, ktoré nás spolu spájali.

Len málo ľudí zanechá po sebe dielo, ktoré pretrvá v mnohých srdciach. Všetci členovia Suchovského speváckeho zboru si uvedomujeme, že tým, čím sme, čo sme dosiahli, za každým našim úspechom sa podpísala ruka nášho dirigenta.

Nuž, milý pán dirigent – Zefirín Hečko! Bolo nám ct'ou ísť s Vami kúsok cesty na tomto svete, tešiť sa spolu Vami i spoločne smútiť.

Posilnení vierou dúfame, že raz si ešte spolu s Vami zaspievame tam, kde Vaša duša čaká možno aj na svojich spevákov.

Vďaka za všetko.

Odpočívajte v pokoji!

Vaše speváčky a speváci

foto: Peter Spusta

Zefirín Hečko s manželkou počas Troikráľ'ového koncertu 6.1.2008

Apoštolát modlitby na mesiac november:

- **Všeobecný:** Aby muži a ženy zodpovední za oblasť politiky a ekonómie nikdy nezlyhali vo svojom poslaní ochraňovať stvorenie.
- **Misijný:** Aby veriaci rozdielnych náboženstiev svojim životom a bratským dialógom dokazovali, že Božie meno je nositeľom pokoja.
- **Úmysel KBS:** Aby sme dušiam v očistci radi pomáhali modlitbami a dobrými skutkami.

október v našej farnosti

pokrstení:

- * 4. 9.2009 Adam Virág, Suchá
- * 10. 9.2009 Marek Rogel, Suchá
- * 29. 9.2009 Miroslava Konečná, Zvončín
- * 29. 9.2009 Peter Konečný, Zvončín

zosnulí:

- + 26. 9. Mária Cíсарová, Suchá, 87r.
- + 11.10. Mária Feilová, Suchá, 76r.
- + 15.10. Eva Roglová, Suchá, 76r.
- + 20.10. Anna Oscitá, Košolná, 90r.
- + 23.10. Jozef Kriško, Suchá, 61r.

sviatosť manželstva uzavreli:

- 3.10. Marek Lužák a Jana Babišová
- 17.10. Miroslav Oboril a Bibiana Dugovičová
- 24.10. Róbert Kovačič a Magdaléna Orlická

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu s dátumom nasledujúceho mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144. šéfredaktor:

Mgr. Marek Suchý, farár

e-mail: suchanadparnou@fara.sk

grafická úprava: Ing. Peter Spusta

e-mail: spusta8@mail.t-com.sk

náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu

v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

Výročia, pripravované akcie

4.11.

blahorečenie mučeníka biskupa
Pavla Petra Gojdiča
a rehoľného kňaza
Metoda Dominika Trčku (2001)

8.11.

výročie smrti Mons. Jána Pásztor, diecézneho biskupa (1988), Nitra

13.11.

výročie smrti Mons. Júliusa Gábriša, arcibiskup, apoštolský administrátor (1987), Trnava

29.11.

zbierka na charitu

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na november

Rozpis svätých omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

štvrtok v Suchej po sv. omši tichá adorácia do 19.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. novembra – Všetkých svätých

17.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

od 1. do 8.11. získanie plnomocných odpustkov za duše v očističi za obvyklých podmienok

2. novembra – Spomienka na všetkých

verných zosnulých, Dušičky

7.30 – Zvončín; 17.00 – Košolná; 18.00 – Suchá

8. novembra – 32. nedeľa v Cezroč. období,

17.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

Vo farskom kostole odpustová slávnosť

sv. Martina – hody

11. novembra – slávnosť sv. Martina z Tours, biskupa, patróna nášho farského kostola a farnosti

18.00 – Suchá

13. novembra – Začiatok Novény k Panne

Márii Trnavskej, počas Novény budú cez

týždeň sv. omše podľa oznamov

15. novembra – 33. nedeľa v Cezroč. období

17.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

21. novembra – záver Novény k Panne Márii

22. novembra – 34. nedeľa v Cezroč. období

17.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

29. novembra – 1. Adventná nedeľa

17.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

November 2009

Cezročné a adventné obdobie

Ne 1 Všetkých svätých

Po 2 Spomienka na vš. verných zosnulých

Ut 3 Martin z Porres, rehoľník

St 4 Karol Boromeo, biskup

Št 5 Imrich

Pi 6 Leonard, pustovník

So 7 Engelbert, mučeník

Ne 8 32. nedeľa v cezročnom období

Po 9 výročie posviacky Lateránskej baziliky

Ut 10 Lev Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi

St 11 Martin z Tours, biskup

Št 12 Jozafát, biskup, mučeník

Pi 13 Stanislav Kostka

So 14 Irmina

Ne 15 33. nedeľa v cezročnom období

Po 16 Margita Škótska, kráľovná

Ut 17 Alžbeta Uhorská, rehoľníčka

St 18 Výročie posvätenia baziliky sv. Petra a sv. Pavla, apoštolov

Št 19 Mechtilda

Pi 20 Félix z Valois, vyznávač

So 21 Obetovanie Panny Márie

Ne 22 34. nedeľa v cezročnom období Kristus Kráľ

Po 23 Klement I., pápež, mučeník

Ut 24 Andrej Dung-Lak a spol., mučeníci

St 25 Katarína Alexandrijská, panna, muč.

Št 26 Silvester Guzzolini, opát

Pi 27 Virgil

So 28 Rúfus, biskup

Ne 29 1. Adventná nedeľa

Po 30 Ondrej, apoštol